

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Saaledes som Forholdene havde formet sig under den Valutalovgivning, vi har haft i Tiden fra 1931—32 til 1939—40, har der jo fra mange Sider været megen Kritik af den Maade, hvorpaa der blev administreret og handlet efter den Bemyndigelse, der var givet. Jeg tror imidlertid ikke, det er formaalstjenligt ved denne Lejlighed at tage en Debat herom. Man maa erkende, at det hører meget gamle Tider til, at der saa at sige er gaaet Aartier i Nationens Liv siden da, og jeg beder meget om, at man alene ser paa dette Lovforslag og de Foranstaltninger, der her skal iværksættes, ud fra den Situation, som opstod for Landet efter 1. September og efter 9. April. Kritikken har jo i ganske særlig Grad drejet sig om Administrationen, og jeg haaber, man vil erkende, at der gennem dette Lovforslag gøres et stærkt Forsøg paa at forenkle Administrationen og at skære det administrative Apparat mest muligt ned.

Endvidere beder jeg det høje Ting og navnlig de ærede Medlemmer, som har været kritisk indstillede, være klar over, at samtidig med, at min højtærede Forgænger fremsatte Lovforslaget i Folketinget — hvis Lovforslaget er godt, er Æren for det hans, og hvis det er daarligt, maa jeg, naar jeg fører det videre, tage mit Ansvar derfor —, samtidig dermed traf man i den endnu eksisterende Valutacentral, naturligvis under Handelsministerens Ansvar, en Bestemmelse, hvorefter den Frihed, som man fra mange Sider havde krævet, blev gennemført for Indførsel af Varer fra Tyskland. Paa de Omraader, hvor der endnu ikke hersker Frihed, er der inden for Handelen og Industrien Enighed om, at det ikke kan lade sig gøre; det drejer sig om Varer, hvis Levering til os Tyskland har kontingenteret.

Jeg vil i det hele gerne sige, inden jeg gaar over til kort at gennemgaa Lovforslagets enkelte Kapitler, at det er min Hensigt, hvis jeg kommer til at føre denne Lov ud i Livet, at benytte den Bemyndigelse, som herved gives Regeringen, i fuld Overensstemmelse og Forstaaelse med Erhvervslivet. Det er min Vilje, at man saa tidligt som muligt skal føre Forhandlinger med de enkelte Erhverv, med Organisationer og Brancher, saaledes at disse i Tide kan faa Indflydelse paa de Afgørelser, der skal træffes. Det vil naturligvis ikke være muligt for nogen Minister at give Tilsagn om at rette sig efter Erhvervslivets Krav. For det første kan Modsætninger jo findes mellem de forskellige Erhverv, saaledes at

Administration og Minister maa træffe sin Afgørelse. Endvidere har Erhvervene jo en Forpligtelse til at varetage deres og deres Stands Interesser, hvorved det kan blive Ministerens Opgave at prøve paa at skære igennem. Men, som sagt, faar jeg med Sagen at gøre videre frem, vil jeg gøre, hvad jeg kan, for at Erhvervene tidligt kan faa Spørgsmaalene forelagt, drøftet og behandlet, saa at man kender deres Stilling, naar Afgørelsen træffes.

Med Hensyn til Administrationen af denne Lov er det Hensigten, hvilket fremgaar af Lovforslaget, at Det erhvervsøkonomiske Raad ophæves. Jeg tror, at dets Eftermøle engang vil blive bedre end den Omtale, man gav det i levende Live — men det er jo noget, vi her i Rigsdagen er vel kendt med. Endvidere er det Mening, at Valutaraadet skal afskaffes, og med Hensyn til de Nævn, der er nedsat, maa det siges, at nogle af dem ganske sikkert har faaet et Omfang, som ikke bevirker, at Arbejdet fremmes saa godt, som det kunde, og det er ogsaa her Hensigten at søge Forenkling gennemført bedst muligt. Naar Loven bliver ført ud i Livet, skulde det da være saaledes, at vi til Hjælp havde Vareraadet som det vigtigste administrative Organ. Af andre administrative Organer vil der være en Fortsættelse af det nuværende Vareudvekslingsudvalg for private Vareudvekslinger og af Ankenævnet. For disse to Organers Vedkommende er det mit Indtryk, at Erhvervslivet mener, at de har fungeret godt. Med Hensyn til Indretningen af Vareraadet, som oprettes i Henhold til Lovforslagets § 11, skal Handelsministeren, naar han har talt med Udenrigsminister og Landbrugsminister derom, have Ret til at gøre, hvad han vil. Det er min Hensigt at gøre dette Vareraad til et lille Raad. Man vil deraf forstaa, at der er overmaade mange Interesser, som ikke kan blive repræsenteret deri, men jeg ønsker gerne at sige, at det maa da være Ministerens og Administrationens Opgave over for alle disse at tale med deres Repræsentanter i Tide, inden Sagen gaar til Vareraad og til Afgørelse.

Endvidere skulde Valutacentralen ophæves. Der kommer jo nok en Vareforsyningscentral i Stedet, og jeg tror heller ikke, nogen vil bestride, at dette er nødvendigt. Hvad angaar Varetilførselen til Landet, som den er i Dag, har vi for Tysklands Vedkommende de kontingenterede Varer — at der der maa foretages en Fordeling gennem et eller andet Organ, vil næppe nogen benægte —, og vi har de ikke-kon-